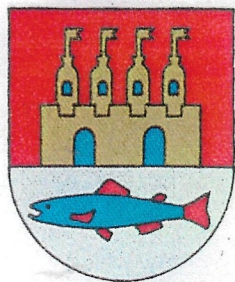


*OULUN PORVARILLISESTA ELÄKE-  
LÄISSEURASTA OULUN KANSALLI-  
SIIN SENIOREIHIN 1986 - 2010*



# OULUN KANSALLISET SENIORIT RY 1985 - 2010 HISTORIIKKI.

## ALOITUS:

Puheenjohtaja Tellervo Suoranta - Sallisen pyydettyä minua tekemään seuran 25-vuotishistoriikin, pitkän harkinnan jälkeen lupauduin tehtävään tietäen, että se on melko raskas, semminkin kun minulla oli muutto edessä Espooseen.

Tietojen hankinta Maakunta-arkistosta oli suhteellisen vaikeaa, koska materiaali oli osin järjestämätöntä.

Haastattelutietojakin oli mahdoton saada alkuajoista. Kysyessäni Olavi Haapalalta haastattelua hän vastasi, että mitäpä hänellä on muuta annettavaa kuin sinulla, sillä yhtä jalkaahan tässä on kuljettu, joten historiikki perustuu asiakirjoihin ja osin omiin muistiinpanoihin.

Olen jäsennellyt historiikin seuraavasti:

1. Perustaminen ja syyt
2. Nimen valinta
3. Jäsenmäärän kehitys
4. Toimihenkilöt
5. Kerhot ja toimikunnat
6. Talous
7. Viikkotilaisuudet
8. Edustukset
9. Muu toiminta
10. Lopetus

## 1. PERUSTAMINEN JA SYYT

1984 OULUN KANSALLISEN ELÄKELÄISSEURA Ry:n puheenjohtajaksi valittiin Veikko Kess.

Samassa kokouksessa entinen puheenjohtaja Onni Harmainen kutsuttiin kunniapuheenjohtajaksi.

OULUN KES Ry oli jo aikaisemmin eronnut KANSALLISESTA ELÄKELÄISLIITOSTA hallituspaikkakiistan vuoksi.

(Mikäli joku haluaa tarkempaa tietoa syistä, niin ne löytyvät Maakunta-arkistosta. Olavi Haapalan selostus.)

Puheenjohtajaksi tultuaan Veikko Kess hallituksineen alkoi valmistella liittoon uudelleen liittymistä. Ilmeisesti asiaa oli pohdittu jo aikaisemmin,



koska KES oli tallentanut rahat pankkiin mahdollisen liittymisen varalta, sillä oli ilmeinen pelko, että KEL perii maksamattomat jäsenmaksut takaisin. Näinhän ei sitten koskaan käynyt. Liittymisasiaa valmisteltiin kevätkaudella 1985 ja se tuotiin samana vuonna syyskokouksen päätettäväksi. Liittymispäätöstä ei saatu aikaan, mutta aikalisä kuitenkin, sillä päätös siirrettiin syksyn kuluessa pidettävään ylimääräiseen kokoukseen, johon tuotaisiin lisäselvitystä asian tiimoilta.

Ylimääräiseen kokoukseen liittymisasiain alullepanija puheenjohtaja Veikko Kess ei päässyt sairauden vuoksi ja puhetta johti kunniapuheenjohtaja Onni Harmainen. Hän vastusti jyrkästi liittymistä. Samasta kokouksesta oli poissa myös useita liittymisen kannalla olevia jäseniä. Päätöksen tekoa yritettiin vielä siirtää, mutta kokouksen puheenjohtaja ei ottanut siirtoa käsiteltäväksi. Kiiivaiden ja jopa loukkaavienkin puheenvuorojen jälkeen puheenjohtaja äänestyytti asiasta. Niukalla enemmistöllä liittymisen vastustajat voittivat.

Välittömästi tämän kokouksen jälkeen KEL:ään liittymistä kannattavat henkilöt alkoivat Veikko Kessin johdolla puuhata uutta seuraa.

Perustamisasiaa pohdittiin Oulun Kokoomuksen piiritoimistossa Koulukadulla usean ihmisen voimin. Näistä tilaisuuksista jäi erikoisesti mieleen Ilona Salonen, joka ei vielä ollut eläkeläisseuran jäsen, mutta oli antaumuksella mukana. Ilonahan toimi myöhemmin seuran ja piirin sihteerinä useiden vuosien ajan. Silloinen kokoomuspiirin toiminnanjohtaja oli intomiehellä mukana, jopa niin voimallisesti kokoomusaatetta ajamassa, että Veikko Kess joutui huomauttamaan, että olemme perustamassa eläkeläisseuraa, emmekä kokoomusseuraa. Pikkuhiljaa asiat saatiin järjestykseen ja paperit siihen kuntoon, että voitiin kutsua jäseniksi aikovia varsinaiseen perustamiskokoukseen.

Noin kolme viikkoa ennen varsinaista perustamiskokousta saman aatteen kannattajia oli koolla asian tiimoilta ja kansa antoi eväitä ja tukea uuden seuran perustamiselle. Tällöin paikalla oli n. 30 henkeä.

Varsinainen perustamiskokous pidettiin 18.12.1985 Koulukatu 20:ssa. Kokoukseen osallistuivat: Britta Aaltonen, Olavi Haapala, Annikki Hekanaho, Martti Hekanaho, Maria Kauranen, Veikko Kess, Eeva-Liisa (Pia) Kettunen ja Heikki Palo.

Perustamisasiakirjan allekirjoittivat muut paitsi Olavi Haapala ja Maria Kauranen.

Tässä kokouksessa päätettiin, että seuran ylimääräinen syyskokous

pidetään 30.12.1985, jotta toiminta saataisiin käyntiin heti vuoden 1986 alusta.

Perustamiskokouksessa laadittiin anomus Oulun kaupungille kokouspaikasta ja -ajasta sekä mahdollisesta kaupungin tuesta vastaperustetulle yhdistykselle. Paikka saatiin Kirkkotorin päiväkeskuksesta, joka oli jo aikaisemminkin toiminut eläkeläisjärjestöjen kokoontumispaikkana.

Aika oli silloin sama kuin nytkin. Myöhemminhän kokoontumispaikaksi tuli Aleksinkulma.

Perustetun seuran puolestapuhujana kaupungin päättäviin elimiin toimi ansiokkaasti silloinen sosiaalijohtaja Jori Rissanen.

Perustamiskokous valitsi seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi Veikko Kessin ja hallitukseen seuraavat jäsenet: Britta Aaltonen, Elli Annala, Olavi Haapala, Annikki Hekenhö, Anna Holma, Maria Kauranen, Uki Kettunen, Heikki Kukkonen, Julia Manninen ja Heikki Palo.

30.12.1985 hyväksyttiin toimintasuunnitelma, josta lyhyt ote: "Seuran eräänä perustehtävänä on järjestää jäsenilleen eri muotoista toimintaa, jotta eläkkeelle siirtyneen henkilön olisi helppo sopeutua muuttuneeseen elämäntilanteeseen. Toiminnan tarkoituksena on saada mahdollisimman moni mukaan toimintaan omalla työpanoksellaan. Tämä huomioon ottaen perustetaan erilaisia kerhoja ja toimikuntia, jottei kenenkään tarvitsisi tuntea itseään toimeettomaksi."

Tämä periaate seurasi vuosien saatossa yhdistystä.

Perustamiskokouksessa keskusteltiin myös siitä, vaaditaanko vanhasta seurasta lähteneiden jäsenmaksuista liiton osuus vaatia uudelle seuralle. Siitä kuitenkin luovuttiin yleisen rauhan nimissä.

## 2. NIMEN VALINTA

Perustamisvaiheessa suurehkon murheen tuotti nimen valinta uudelle yhdistykselle.

Kansallinen ei tietenkään tullut kysymykseenkään, koska se oli jo käytössä.

Nimivaihtoehtoja oli useita, mm

Oulun kokoomuslainen eläkeläisseura. Se hylättiin, koska se antaisi väärän kuvan sidonnaisuudesta.

Nimeksi valittiin Oulun Porvarillinen Eläkeläisseura ry, vaikka sekin sai vastustusta liiallisen porvarillisuuden vuoksi.

Seura toimi Porvarillisena Eläkeläisseurana vuoden 1991 loppuun.

1992 seuran nimeksi otettiin Eläkeläisseura Oulun Kansalliset ry.

Nimi oli ehdolla jo perustamisvaiheessa, mutta eräiden mielestä se oli



liian lähellä vanhaa seuraa. Porvarillisena seurana toimiminen tuotti aikamoisen jäsenmäärän. Pikkuhiljaa kaupungilta alkoi kuulua ääniä, että voisihan siihen seuraan liittyä, mutta ei haluttu leimautua porvariksi.

Puheenjohtaja Britta Aaltonen hallituksineen oli huolissaan jäsenmäärästä. "Jos nimi on esteenä jäseneksi liittymiselle, niin vaihdetaan nimeä" totesi Britta ja taas pähkäiltiin.

Eläkeläisseura Oulun Kansalliset ry toimi vuoden 1997 loppuun, jolloin nimi muutettiin Oulun Kansalliset Seniorit ry:ksi.

KANSALLINEN ELÄKELÄISLIITTO muutti nimensä KANSALLINEN SENIORILIITTO ry:ksi ja suositti kaikille jäsenseuroille nimen muuttamista sekä lähetti mallisäännöt hyväksyttäväksi. Näissä säännöissä muuttui nimi ja mm. luottamushenkilöiden toiminta-aika rajattiin neljään vuoteen.

### 3.JÄSENMÄÄRÄN KEHITYS

Heti perustamisen jälkeen jäsenmäärä alkoi nousta voimakkaasti.

21.2.1986 oli kirjattu 126 jäsentä.

On kuitenkin huomattava, että suurin osa jäsenistä oli siirtojäseniä Kansallisesta eläkeläisseurasta, mikä taas osoitti, että tarve liittyä KEL:ään oli suuri. Kaikki siirtojäsenet olivat ilmoittaneet kirjallisesti vanhaan seuraan eroavansa siitä.

Vuoden 1986 lopussa seurassa oli 181 jäsentä, ja vuoden 1991 heitä oli jo 259. Samaan aikaan myös Kansallisen Eläkeläisseuran jäsenmäärä oli kasvanut. Tästä voidaan päätellä, että uudelle seuralle oli tarvetta.

Nimenvaihdos saattoi sittenkin olla aiheellinen, sillä jäsenmäärä kasvoi koko ajan ja oli korkeimmillaan 1996 lopussa 275 jäsentä.

Viimevuosien aikana jäsenmäärä on heilunut n. 200 vaiheilla, jopa allekin.

Siirtyminen vanhasta seurasta Porvarilliseen Eläkeläisseuraan ei aina ollut kivutonta. Esimerkki tammikuulta 1986.

Vuodeksi 1886 hallitukseen valittu jäsen kirjoittaa eroanomuksen. Suora lainaus: "On vähän noloa tunnustaa syyt, jotka ovat saattaneet minut tähän päätökseen. Tämä on tosiasia, jos aion jatkaa yli 40 vuotta kestänyttä avioliittoa.

Tämä aika, joka on kulunut seuran perustamisesta, on ollut minulle kiduttavaa päivästä toiseen. Aina heti aamulla ensimmäiset sanat ovat:

"Mitäs meidän porvari." En todella pääse tästä painajaisesta muuten, kuin jäämällä pois seurasta." Allekirjoitus Heikki Kukkonen.

**EHDOTTOMASTI EI JULKISEKSI.**

Porvarillinen Eläkeläisseura saattoi olla kova pala joillekin.

#### 4. TOIMIHENKILÖT

Seuran puheenjohtajina on 25 vuoden aikana toiminut 7 henkilöä.

- 1986 - 1988 Veikko Kess
- 1989 - 1993 Britta Aaltonen
- 1994 - 1998 Rauni Kuuselo
- 1999 - 2001 Heikki Palo
- 2002 - 2003 Aimo Tiainen
- 2004 - 2005 Teo Sorri
- 2006 - 2009 Heikki Palo
- 2010 Tellervo Suoranta- Sallinen

Varapuheenjohtajat, sihteeri ja taloudenhoitajat ilmenevät liitteistä.

#### 5. KERHOT JA TOIMIKUNNAT

Ensimmäisen toimintavuoden suunnitelman mukaisesti perustettiin useita opintokerhoja ja toimikuntia:

- kuoro
- lähimmäistyökerho, myöhemmin muuttui ystävänpalvelukseksi
- matkailukerho
- opintotoimikunta, muuttui kirjallisuuskerhoksi myöhemmin
- käsityökerho
- hengellinen toimikunta
- naistoimikunta
- taloustoimikunta
- tiedotustoimikunta
- ohjelmatoimikunta
- ja 1990 luvun alussa muistikerho.

Vuosien saatossa osa kerhoista kasvoi niin paljon, että perustettiin rinnakkaisia kerhoja.

Tällaisia olivat kuoro ja kirjallisuuskerho.

##### Kuoro

Kuoroon tuli innokkaita laulajia niin paljon, että perustettiin Potnapekka 1 ja 2. Molemmissa 20 laulajaa sekä Poloneesissa 10 laulajaa. Samoin kirjallisuuskerhoon perustettiin Lukutoukat 1 ja 2.

Kuorojen johtajina toimivat Aarre Jussila 1986 ja 1987, Antero Lenkkeri 1986 - 1993 sekä Vesa Pentti 1994 alkaen 2000-luvun alkupuolelle.

Kuorolaisten ikä ja vähyys lopettivat toiminnan.

Kuorojen toiminta oli vilkasta, ja se sai huomiota myös liiton taholta. Esim. 1998 kuorot kokoontuivat yhteensä 50 kertaa ja osallistujamäärä



oli 550.

1987 kuorot osallistuivat Liiton kesäpäiville Turussa ja 1989 Oulussa.

#### Lähimmäistyönkerho

Kerholle määritetyt tehtävät olivat varsin vaativat:

- huolenpito seuran jäsenistä
- vierailut seuran huonompikuntoisten seuran jäsenten kotona, erikoisesti sairaiden
- 75 vuotta ja siitä 5 vuoden porrastuksella seuran jäsenten muistaminen
- poisnukkuneiden muistaminen
- viikkotilaisuuksien vierailijoiden muistaminen.

Myöhemmin lähimmäistyökerho muuttui ystävänpalveluksi samoilla tavoitteilla.

Lähimmäistyöpalvelukerhon vetäjänä KIRSTI KARTTUNEN ansaitsee erikoiskiitoksen. Hän hoiti tehtävää perustamisesta eli vuoden 1986 alusta aina vuoden 2003 loppuun. 18 eli vuotta. Se, jos mikä, osoittaa ihmisen palvelualttiutta.

Parhaimmillaan lähimmäistyö oli 1998. Sinä vuonna oli 1394 tapahtumaa, työtunteja käytettiin 931 ja toimintaan osallistui 26 seuran jäsentä.

Tilasto perustuu Liitolta saatuihin tietoihin, sillä Liitto keräsi tiedot seuroilta.

Vuodesta 2004 lähtien ystävänpalvelua on hoitanut Rauni Sipilä-Sorri.

#### Matkailukerho

Alkuinnostus oli valtaisa.

Maria Kaurasen johdolla 1986 - 1988 matkustettiin ympäri Suomea.

1987 seura teki 16 retkeä Oulussa eri kohteisiin ja 5 matkaa Oulun ulkopuolelle.

Maria Kaurasen jälkeen toiminta ei suinkaan hiljentynyt, vaan 1989 lähtien Eila Perovaaran hellässä huomassa tahti jatkui samaa vauhtia. Teatterimatkat Kemiin, Rovaniemelle, Tampereelle, Helsinkiin, Seinäjoelle ja Lappeenrantaan pysyivät ohjelmistossa samoin kuin osallistumiset Liiton kesäpäiville ja liittokokouksiin sekä laivaristeilyille.

Ulkomaanmatkoja tehtiin mm. pääsiäismatka Saksaan Oberammergauhin. Tästä matkasta on Maakunta-arkistossa Olavi Haapalan laaja ja ansiokas matkakertomus valokuvineen luettavissa.

Seuran vakiomatkoihin kuului 1986 - 1993 retki Tornioon varrassiian nauttimiseen Aittaniemi Campingille. Samalla retkellä käytiin luonnollisesti Haaparannalla ostosmatkalla.

Eila Perovaaran aikana oli tapana, että matkanjohtaja esitti seuraavassa

jäsentilaisuudessa matkakertomuksen, joten kaikki saivat nauttia matkasta.

Kaikilla matkoilla tutustuttiin aina pakkakunnan historiallisiin kohteisiin. Myöhemmin matkailu rajoittui vain piirin kokousmatkoihin ja kirkkopyhämatkoihin.

#### Opintokerho / kirjallisuuskerho Lukutoukat

Kirjallisuuskerhon toiminta oli alusta alkaen varsin vilkasta.

Jäsenet lukivat vuorollaan jonkin yhdessä valitun kirjan ja sen pohjalta keskusteltiin. Parhaimmillaan jäseniä oli niin paljon, että piti perustaa toinen kerho. Näin syntyivät Lukutoukat 1 ja 2. Erinomaisen innostavana vetäjänä toimi Pia Kettunen.

Pian jälkeen toiminnan luonne muuttui. Kerho alkoi hankkia eri alan kirjailijoita kuukausitilaisuuksiinsa. Mm. runoilija Marjatta Kaasila ja kirjailijat Siiri Magga ja Mirjami Hietala sekä muita oululaisia kirjailijoita. Muista kirjallisuuskerhon vetäjistä on mainittava pitkään toiminut Hilikka Matilainen.

#### Käsityökerho

Alkuaikojen aktiivisimmista kerhoista toimi käsityökerho useiden jäsenten yhteisvedolla. Innokkainpina vetäjinä on mainittava Annikki Haapala, Kyllikki Kess ja myöhemmin priimusmoottorina Nina Koskinen.

Käsityökerho hankki seuralle keväisin ja joulun alla järjestettävillä myyjäisillä huomattavan paljon kipeästi tarvittavaa rahaa. Kerhon ansiosta seuralla on omat pöytäliinansa ja esiliinansa.

Samoin käsityökerho mahdollisti Keikkulasta oman nimikkotilan ostamisen, kuten myös osallistumisen pianon hankintaan kurssikeskukseen. Näin seura tuki liiton huonoa rahatilannetta.

Valitettavasti käsityötaito alkaa pikku hiljaa kadota, ja niinpä kerhonkin toiminta on loppunut. Muutamat yksittäiset jäsenet jaksavat vielä yrittää tehdä käsitöitä myyjäisiin.

#### Taloustoimikunta

Seuraa perustettaessa oli itsestään selvää, että naisvoittoisessa jäsenkunnassa tarvitaan toimikunta huolehtimaan tilaisuuksien tarjoilusta, arpojen myynnistä ja kahvimaksujen keräämisestä.

Tätä toimintaa johti kiitettävästi Julia Manninen vuodesta 1986 vuoden 1998 loppuun. Julia oli myös seuran ensimmäisiä jäseniä.

Myöhemmin taloustoimikunta lakkautettiin itsenäisenä toimikuntana ja vastuu tehtävistä siirtyi vuosittain nimetyille henkilöille.



## Muistikerho

Siirryttäessä 1990-luvulle Liiton toimesta viriteltiin muistin virkistämiseksi ja sen kehittämiseksi kerhoja. Vetäjät koulutettiin Keikkulassa.

Seuran muistikerhon toiminta oli heti alusta alkaen varsin vilkasta. Osanottajia oli tilaisuuksissa kiitettävästi.

Kerhon pitkäaikaisen vetäjän Ritva Laineen aikana ohjelma oli mielenkiintoista ja monipuolista. Ritvan vetovoimien hiipussa kerholle ei löytynyt uutta vetäjää, ja niin se kuoli 2009 lopussa.

Osa perustamisvaiheen innostuksessa virinneistä toimikunnista ja kerhoista lakkautuivat itsestään, ja niiden tehtävät siirtyivät hallitukselle. Tällaisia olivat ohjelmatoimikunta, tiedotustoimikunta ja jo aiemmin mainittu taloustoimikunta. Sen sijaan naistoimikunta lakkautettiin tarpeettomana ja hengellinen toimikunta hiipui Veikko Kessin luopuessa vetovastuusta.

## Liikuntakerho

Alkuperäisistä kerhoista yrittää vielä sinnitellä liikuntakerho. Senkin toiminta on supistunut osallistumisiin saunakävelytaphtumiin.

Toiminnan monipuolisuuden hiipumiseen on aivan luonnollinen selitys. Vanhimmat jäsenet eivät jaksa ja nuoremmat joutuvat kiireisenä aikana huolehtimaan hyvin paljon jälkikasvusta vanhempien kiireiden takia. Saattaahan siihen olla viestintäministerin lanseeraama syykin: ”En viitsinyt.”

## 6. TALOUS

Oulun Kansalliset Seniorit Ry:n talous on tukeutunut mitä suurimmassa määrin käsityökerhon ja taloustoimikunnan järjestämiin myyjäisiin, joita pidettiin heti alusta lähtien keväällä ja joulun alla. Nykyään on vain joulumyyjäiset.

Talouden tukipylväänä ei pidä unohtaa arpajaisia ja kahvitarjoilua.

Alun perin arpajaiset tuottivat kohtuullisen hyvin, sillä aina voittaja toi lahjan seuraavaan tilaisuuteen. Nykyään on kiva unohtaa tämä periaate.

Kahvimaksu elättää itse itsensä, mutta tarjouskahvit pitää maksaa muuten kerätyillä varoilla.

Oulun kaupungin arvostus eläkeläisjärjestöjen työtä kohtaan tulee hyvin esille taloudellisena tukena. Heti ensimmäisestä toimintavuodesta lähtien seura on saanut avustusta, joka oli 1986 35400 mk. Siitä alkaen kaupunki on pienentänyt jonkin verran vuosiavustuksia siten, että Kansallisten Seniorien saama avustus 2010 oli 2900 €.

Peruspääoman seura hankki 1989 Liiton kesäpäivien tuotolla. Jäsenmaksuilla ei seura pystyisi toimimaan, sillä 15€:n maksusta liitto ottaa 10€/jäsen. Tosin siihen kuuluu Patinalehti. Seuran hankkiman omaisuuden luettelo on liitteenä.

## 7. VIIKKOTILAISUUDET

Seura on kokoontunut viikottain syyskuun puolestavälistä joulukuun puoleenväliin ja tammikuun alkupuolelta aina toukokuun loppupuolelle perjantaisin klo 13.00. Aluksi kokoontumiset tapahtuivat Kirkkotorin päiväkeskuksessa 1986 ja 1987. Kaupungin lunastettua Kauppaklubin itselleen se pyhitettiin vammais-, veteraani- ja eläkeläisjärjestöjen käyttöön 1988 alkaen korvauksetta ja kaupungin palkkalistoilla olevan henkilökunnan avustuksella. Nimikilpailun tuloksena klubi ristittiin Aleksinkulmaksi.

Viikkotilaisuuksissa seuralla on ollut varsin monipuolista ohjelmaa. Valtakunnallisia juhlapäiviä mm. itsenäisjuhlia ja veteraanipäiviä on vietetty asiaankuuluvien menoin.

Kevät- ja syyskaudella on ollut hengellinen tilaisuus perintönä hengelliseltä toimikunnalta.

Viikottaiset ohjelmat on pyritty kokoamaan siten, että kaikki elämänaikat, jotka ovat lähellä ikäihmistä, ovat olleet esillä. mm. osteoporoosi, nivelsairaudet, ikänäkö, kuulo ym. Ansiokkaimpia esityksiä on kieltämättä ollut professori Sirkka-Liisa Kivelän esitys: "Vanheneminen ja ikäihmisten hoito."

Maamme kuuluisista henkilöistä on pidetty esitelmiä sekä matkakertomuksia on kuultu ympäri maailman.

Useimmin viikkotilaisuuksissa on vuosien varrella vierailut Tahkokankaan orkesteri.

Tällä toiminnalla seura on pyrkinyt tukemaan myös vähäosaisten harrastuksia.

## 8. EDUSTUKSET

Seuramme jäseniä on ollut edustamassa luottamustehtävissä Liitossa mm:

- Liiton hallituksessa
- Liittovaltuustossa
- järjestötoimikunnassa
- Keikkulan isäntänä ja -emäntänä

Oulun Eläkeläispiirin perustamisen jälkeen piirin puheenjohtajina on toiminut useita seuramme jäseniä, samoin muissakin luottamustehtävissä.

Paikallisissa eläkeläisjärjestöjen yhteenliittymissä jäseniämme on



toiminut puheenjohtajina sekä rivijäsenenä.

## 9. MUUTA TOIMINTAA

8. - 9. 8. 1989 Oulun Porvarillinen Eläkeläisseura Ry järjesti Liiton kesäpäivät Oulussa. Pitopaikkana oli Ouluhalli. Kesäpäiville osallistui yli 600 kansallista eläkeläistä eri puolilta Suomea.

Ohjelma oli varsin arvokas ja mukaansatempaava sekä illallinen 8.8. oli tosi juhlava. Sen hinta oli alku-, pää- ja jälkiruokineen sekä ruokajuomineen 110 mk. Silloisen hintatason mukaan kohtuullisen korkea.

1994 seura päätti hankkia pöytäviirin. Asiantimoilta järjestettiin kilpailu. Siihen tuli vain yksi ehdotus, joka sitten valittiinkin viiriksi.

Viirin pohjana on Liiton lippu. Vasemmassa yläreunassa on Oulun kaupungin vaakuna ja portaat kuvaavat ikä-, oppimis-, teknologia- ja Oulujoen energiaportaita. Viirin on suunnitellut seuran perustajajäsen Heikki Palo.

Viirin säännöiksi määriteltiin seuraavat jakoperusteet:

- se voidaan antaa henkilölle, jolla on huomattavia ansioita yhdistyksen toiminnassa.
- henkilölle, joka on merkittävästi tukenut yhdistyksen toimintaa.
- voidaan luovuttaa yhdistystoiminnan ansiosta ao. henkilön merkkipäivänä.

1993 eläkeläisseura oli voimakkaasti mukana tukemassa Raimo Ilaskiven Presidentinvaalikampanjaa, mm. myymällä lippuja vaalipäivällisille, jakamalla mainoksia ja pitämällä hänen ehdokkuuttaan esillä kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa.

Toiminnan alkuvaiheessa seuran jäsenet osallistuivat vilkkaasti kunnallispolitiikkaan. 1988 seuran jäseniä oli kunnallisvaaliehdokkaina peräti 5. Yksi pääsi valtuustoon. Muissa kunnallisissa luottamustehtävissä eri lautakunnissa ja johtokunnissa toimi ajan saatossa useita jäseniä.

Vuosien kuluessa liitto on palkinnut useita seuran jäseniä ansiomerkein ja yhden jäsenen liiton viirillä. Luettelo liitteenä.

Seuran pöytäviirillä palkittujen nimilista on liitteenä.

## 10. LOPETUS

Olen pyrkinyt tuomaan esille seuran toimintaa puolueettomasti ja objektiivisesti. Tiedän, että useita henkilöitä, jotka olisivat ansainneet

nimensä historiikkiin, on jäänyt mainitsematta. Se suotakoon tekijälle anteeksi tekijänvapauden nimissä.

Historiikissä on pysyttävä totuudessa, kun taas juhlapuheissa ja muissakin puheissa totuus ei ole aivan välttämätön, sillä omat mielipiteet voi esittää tulematta leimatuksi valehtelijaksi.

Tulevaisuudesta ei voi oikein sanoa mitään, sillä luopiolainen sananlasku sanoo:”10vuoden päästä mies vasta kaikki tapansa näyttää”, kun taas sääksmäkinen varoittaa:” Mitä aiot tehdä, älä sitä edeltäpäin torvella toitota.”

Aika näyttää. Toivotan Oulun Kansalliset Seniorit ry:lle toimintarikasta ja yhteistyöhenkistä tulevaisuutta.

Heikki Palo  
Laatija

#### Liiteluettelo

- puheenjohtajat
- varapuheenjohtajat
- sihteeri
- taloudenhoitajat
- liiton kultaisen ansiomerkin saaneet
- liiton hopeisen ansiomerkin saaneet
- liiton ansiomerkin saaneet
- seuran pöytäviirillä palkitut
- omaisuusluettelo



OULUN KANSALLISET SENIORIT RY:n PUHEENJOHTAJAT JA  
VARAPUHEENJOHTAJAT.

PUHEENJOHTAJAT:

1986 - 1988 Veikko Kess  
1989 - 1993 Britta Aaltonen kunniapuheenjohtaja  
1994 - 1998 Rauni Kuuselo  
1999 - 2001 Heikki Palo  
2002 - 2003 Aimo Tiainen  
2004 - 2005 Teo Sorri  
2006 - 2009 Heikki Palo  
2010 - Tellervo Suoranta-Sallinen

VARAPUHEENJOHTAJAT:

1986 - 1988 Britta Aaltonen  
1989 Olavi Haapala  
1990 - 1993 Rauni Kuuselo  
1994 - 1996 Niilo Ojala  
1997 - 1998 Heikki Palo  
1999 - 2001 Teo Sorri  
2002 Rauni Sipilä-Sorri  
2003 - 2004 Kyllikki Kess  
2006 AIMO TIAINEN  
2007 HEIKKI LAUKKA  
2008 - 2009 TELLERVO SUORANTA-SALLINEN

## SIHTEERIT JA TALOUDENHOITAJAT:

1986 - 1987 Elli Annala  
1988 - 1989 Uki Kettunen  
1990 - 1998 Ilona Salonen  
1999 - 2002 Sirkka Ojala  
2003 - 2005 Hilikka Kokko  
2006 - 2009 Eva Tirkkonen  
2010 - Pauli Ryhänen

## TALOUDENHOITAJAT:

1986 - 1988 Annikki Hekan-aho  
1989 - 1998 Heikki Palo  
1999 - 2000 Anja Marttila  
2001 - 2005 Kaija Sohlo  
2006 Heikki Palo  
2007 - 2008 Antero Juntunen  
2009 - Anneli Kauppi



OULUN KANSALLISET SENIORIT RY:n PALKITUT JÄSENET:

LIITON VIIRI

Heikki Palo

LIITON KULTAINEN ANSIOMERKKI

Britta Aaltonen  
Olavi Haapala  
Annikki Haapala  
Maija Heikkinen  
Kirsti Karttunen  
Kyllikki Kess  
Rauni Kuuselo  
Ritva Laine  
Julia Manninen  
Heikki Palo  
Eila Perovaara  
Perttu Perovaara  
Liisa Pukinkorva  
Rauni Sipilä-Sorri  
Tammilehto Kirsti

LIITON HOPEINEN ANSIOMERKKI

Aaltonen Britta  
Haapala Annikki  
Haapala Olavi  
Hedman Erkki (Eppe)  
Heikkinen Aili  
Heikkinen Maija  
Henrikson Maija  
Kaappola Simo  
Kaipainen Kaarina  
Karjalainen Sanni  
Karttunen Kirsti  
Kess Kyllikki

Koskinen Nina  
Koskinen Seppo  
Kuuselo Rauni  
Laine Ritva  
Lohela Liisa  
Manninen Julia  
Marttila Anja  
Matilainen Hilikka  
Ojala Sirkka  
Palo Heikki  
Perovaara Eila  
Perovaara Perttu  
Pukinkorva Liisa  
Rahikkala Ahti  
Rahikkala Salme  
Riikonen Erkki  
Riikonen Lilli  
Sipilä-Sorri Rauni  
Sohlo Kaija  
Tammilehto Kirsti  
Tervaskanto Kaarina  
Tiainen Aimo  
Virkkula Ulla

#### LIITON ANSIOMERKKI

Hopeisella ansiomerkillä palkittujen lisäksi  
Alapukki Virve  
Alikoski Tapani  
Bäckström Maija-Liisa  
Bäckström Valter  
Haapala Katri  
Halonen Terttu  
Hautanen Ilmari  
Hautanen Maija  
Hellman Eino  
Hellman Maija  
Hyypä Armi  
Isomaa Eelis  
Juntunen Antero  
Kaarto Alli



Kannisto Liisa  
Kantola Irja  
Kauranen Veikko  
Kortelainen Aura  
Koskipaasi Irene  
Kullas Anneli  
Kurtti Vappu  
Kuuselo Aarne  
Kuuselo Sirkka  
Laitinen Leena  
Latola Seija  
Lauste Kaisa-Maria  
Manninen Kaisa  
Meriläinen Tyyne  
Mustonen Aarne  
Mustonen Kaija  
Oksanen Eine  
Orava Ritva  
Paaso Kirsti  
Palo Rauni  
Pesonen Hertta  
Pikkarainen Sinikka  
Pörhö Paula  
Raappana Eila  
Rousu Sirkka  
Sallinen Reijo  
Sandelin Anu  
Sandelin Harry  
Suoranta-Sallinen Tellervo  
Tavia Pirkko  
Teppo Arja  
Tiainen Leena  
Tirkkonen Eva  
Torvinen Arja  
Törmälä Aino  
Viltanen Sirkka-Liisa  
Väihkönen Kirsti  
Yrjönen Eero  
Yrjönen Laila

## SEURAN PÖYTÄVIIRI

Aaltonen Britta  
Haapala Annikki  
Haapala Olavi  
Haavisto Heino  
Heikkinen Aili  
Heikkinen Maija  
Henriksson Maija-Liisa  
Holma Anna  
Kaappola Simo  
Karjalainen Hanna ja Sanni yhteinen  
Karttunen Kirsti  
Kauranen Marja  
Kess Kyllikki  
Kess Veikko  
Kettunen Pia ja Uki yhteinen  
Koskinen Nina  
Kuuselo Rauni  
Lauste Ossi ja Kaisa-Maria yhteinen  
Manninen Julia  
Marttila Anja  
Mäntymaa Väinö  
Ojala Sirkka  
Palo Heikki  
Palsola Johannes  
Parkkonen Maire  
Perovaara Eila ja Perttu yhteinen  
Pesonen Hertta  
Pukinkorva Liisa  
Rahikkala Ahti ja Salme yhteinen  
Rounaja Paula  
Sipilä-Sorri Rauni  
Sysiharju Kirsti  
Tammilehto Kirsti  
Tervaskanto Kaarina  
Tiainen Aimo ja Leena yhteinen  
Vesa Pentti  
Virkkula Ulla



## SEURAN OMAISUUTTA AIKOJEN SAATOSSA

Arkistokaappi  
Suuritoivelaulukirja  
Fasit sähkökirjoituskone 3 kpl  
Canon kamera  
Kassalipas  
Hartaita lauluja  
Nuottiteline  
Megafoni  
Nuottien salattu maailma  
Diaheitin  
Ompelukone  
Kopiokone  
Radiomegafoni  
Esiliinat  
Pöytäliinat